

[Niels Andersen.]

tjenester, som finansministeren før anførte eksempler på, ikke efter det ærede medlems opfattelse urimelige og meningsløse, den konklusion må jeg have lov til at drage. Det vil altså sige, at man skal meget, meget højt op, man skal højere op end $2\frac{1}{2}$ gang den stigning, som prisniveauet ellers berettiger til, for at det ærede medlem hr. Axel Kristensen finder fortjenesterne meningsløse, man skal op på flere hundrede pct. Jeg mener i hvert fald, at efter de oplysninger, den højtærede finansminister har givet os i dag, hvorefter det procentfradrag eller -tillæg, som man må tilstå for disse ejendomme, andrager $2\frac{1}{2}$ gang den stigning, der har fundet sted i omkostningsniveauet, er der en vid margin også med hensyn til spørgsmålet om de forbedringer, det ærede medlem hr. Axel Kristensen har været så meget inde på, og det vil kun i ganske enkelte tilfælde være muligt virkelig at komme til at beskatte disse forbedringer. Det vil ikke — således som det ærede medlem hr. Poul Møller har været inde på flere gange — ramme den almindelige jævne funktionær eller arbejder eller noget i den retning; det vil kun ramme dér, hvor man kan konstatere ekstra store stigninger.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde i øvrigt nogle betragtninger gældende vedrørende venstres og de konservatives indstilling med hensyn til at lette vanskelighederne for arbejdsindkomster og henviste — ganske vist med smil på læben — til VK-planen af 4. oktober 1959. Ja, hvad vil der ske, hvis den plan blev gennemført? Det har vi mange udtalelser for fra finanseksperter og nationaløkonomer. Ja, så ville det være nødvendigt at udskrive endnu højere skatter i løbet af ganske kort tid. Det er altså den interesse, man har for øje fra venstres og de konservatives side med hensyn til VK-planen.

Man spørger fra venstres og de konservatives side, hvorfor vi ikke vil standse det forslag, der foreligger her — det spurgte bl. a. det ærede medlem hr. Poul Møller om. Jeg skal hertil sige, at retsforbundet finder den lov, der her bliver ført igennem, og som beskatter ekstraordinært høje fortjenester på lige fod med arbejdsindkomster, i høj grad rimelig. Også vi vil gerne være med til at gennemføre en lovgivning som denne,

der skaber mere ensartede vilkår i forholdet mellem arbejdsfri indkomster og arbejdsindkomster.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Niels Andersens bemærkninger om, at det skulle være grundværdistigningsskyldens formål at fremskaffe billig jord, giver mig anledning til at fremhæve, hvad jeg ofte har sagt, at grundstigningsskylden ikke har tjent til at gøre jord billigere, og at den ikke har forhindret spekulation. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at vil man sikre tilstrækkelig jord, og vil man sikre billigere jord i byer og områder med bymæssig bebyggelse, er der kun én vej at gå, og det er, at det offentlige overtager jorden gennem ekspropriation til vurderingspris. Det er den eneste måde, hvorpå man kan undgå spekulation og urimelige jordpriser. Derfor har jeg betegnet forslaget om grundstigningsskyld som utilstrækkeligt, ikke alene hvad selve spørgsmålet om grundværdistigningsskylden angår, men også med hensyn til den måde, hvorpå man mener at kunne løse spørgsmålet.

Hvad dette skatteforslag angår, har jeg gjort opmærksom på, at det er aldeles utilstrækkeligt, og debatten her i dag har jo understreget, at den svækkelse, der har fundet sted af det oprindelige forslag, aldeles ikke er rimelig; det rammer jo ikke engang — det fremgår af de oplysninger, finansministeren har givet — de ekstraordinært store fortjenester på en følelig måde.

Jeg forstår godt, at venstre og de konservative vil diskutere enkeltheder i forslaget fremfor at tage selve problemet op om beskatning af disse store indkomster i form af en særlig indkomstskat. Jeg forstår også godt, at det ærede medlem hr. Poul Møller ser sig nødsaget til at forklare, at de skam allerede har stillet forslag om skattelettelse. Det er der vel ingen der har glemt, for det har der været larmet så meget op om. Men det er jo ikke det, sagen drejer sig om her; det er det, at man mener, at der trods skattelettelser skal være skat på indtægt, folk har erhvervet gennem slid og slæb, men at man ikke mener, der skal være skat på de indtægter, der her er tale om. For hvis det ærede medlem havde den opfattelse, måtte han optræde anderledes her, og så kunne man diskutere, om den beskat-